

have lov at have deres drømme i fred, indtil de når en vis alder. Så kan vi skride ind med vejledning, når de ved, at nu er det snart alvor.

Ungdomsuddannelserne er vi i gang med at reformere. Vi skal have lavet om på de tekniske uddannelser og på erhvervsuddannelserne og rationalisere dem, så de bliver lettere at overskue, og det venter vi os en del af.

På gymnasieområdet vil jeg ganske kort nævne, at vi har det problem med adgangsregulering til de videregående uddannelser, at den fremmer et karaktærræs i gymnasiet og en fokusering på kvotienter, som gør, at man måske mister nogle ting undervejs i uddannelsessystemet eller i gymnasiet.

Til slut vil jeg blot sige, at kvalitet og evaluering er de ting, vi har diskuteret meget i dag, men under alle omstændigheder skal vi løbende have en debat herinde, for vores uddannelsessystem bliver aldrig perfekt. Vi skal altid kunne forbedre det og altid sørge for, at de, der dropper ud, kommer ind igen. Den livslange uddannelse med så få blindgyder som overhovedet muligt er absolut vigtig for Det Radikale Venstre, og derfor hilser vi denne debat velkommen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Der var flere elementer i fru Elisabeth Arnolds tale, som jeg er enig i. Børn skal have ro. Der var også nogle kritiske bemærkninger til karaktersystemet, og derfor synes jeg faktisk, der på mange punkter var en overensstemmelse mellem den radikale tradition og det, som fru Elisabeth Arnold sagde.

Der er ét punkt, hvor jeg har vanskeligt ved at forstå fru Elisabeth Arnold, og det er med hensyn til argumentationen for et evalueringsinstitut. Fru Elisabeth Arnold har en pointe, der hedder: De laver undersøgelser ude i den store verden. Derfor skal vi også gøre det herhjemme i Danmark, men på vore egne præmisser.

Det er sådan set et argument, jeg godt kan sluge. Der er faktisk noget om det, men hvorfor skal det føre til, at man etablerer et evalueringsinstitut, der i hvert fald i nogle af sine paragrafer bryder meget, meget voldsomt med de traditioner, som fru Elisabeth Arnold hele tiden har stået for? Jeg tænker på § 2, § 11 og § 12 i dette forslag, der går meget på bemyndigelse til ministeren, at man skal kunne kvantificere både hårde og bløde ting. Er det ikke et brud med noget af det med selvforvaltning, som Det Ra-

dikale Venstre har stået for? Skal vi ikke have en debat om, hvorvidt det er radikal politik?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg kan ikke lade være med at tænke på de spørgsmål, som fru Elisabeth Arnold og også jeg selv stillede hr. Brian Mikkelsen inden frokostpausen om, hvem det var, der skulle luges ud af uddannelsessystemet. Det fik vi ikke noget svar på.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Elisabeth Arnold om De Radikales syn på de konservative finanslovtanker på hele uddannelsesområdet, for det er jo ikke sådan, som hr. Brian Mikkelsen sagde inden frokost, at der er tale om en nettoudvidelse i det konservative forslag på op mod 2 mia. kr.

Jeg har brugt frokostpausen til at kigge lidt efter, og det er korrekt, at man foreslår udvidelser for i alt 1.725 mio. kr. på undervisningsministerens område, men samtidig vil man altså spare 1.100 mio. kr. samlet på SU, og i øvrigt er det sådan, at man på hele voksen- og efteruddannelsesområdet foreslår besparelser på 1.200 mio. kr., og det er endda inklusive indtægter fra deltagergebyrer. Så hr. Brian Mikkelsens regnestykke fra før frokostpausen holder altså langtfra, og det er et klart udtryk for, at svaret på det spørgsmål, som fru Elisabeth Arnold efterlyste inden frokostpausen, er, at man vil have en voldsom sortering blandt kursisterne.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg kan ikke lade være med at være imponeret over De Radikales evne til at skifte politik, uden at det ligesom bliver sagt eller bemærket, men så vil jeg da gerne bemærke, at nu har man altså en undervisningsminister, der står i spidsen for noget med kvalitet. Vi har oven i købet et Folketing, hvor Socialistisk Folkeparti tager initiativ til en uddannelsesdebat, hvor kvaliteten er i centrum.

Sådan var tonerne ikke for tre år siden. Hvor er der sket meget glædeligt. Det vil jeg gerne sige tak til fru Elisabeth Arnold for, men samtidig vil jeg altså udtrykke min anerkendelse og imponerethed over, at man ligesom kan skjule, at nu er det kvalitet, det er krav, og det er også evaluering, altså en bedømmelse af de ting, der nu kan bedømmes, og det er ikke den tidligere politik, der var slap, der var ansvarsløs og no-